

[Anker Lau.]

problemer. Ministeren har i udvalget givet en redegørelse for de forsøg, der har været gjort i så henseende, og da hverken erhverv eller pengeinstitutter har ladet høre fra sig under sagens behandling, må man altså nu gå ud fra, at disse forsøg har måttet opgives. Ja, hvad andet har man så at gøre end at bygge videre på det grundlag, som lovforslaget nu engang giver os, og det er det, vi har forsøgt på. Da vi betragter dollarpuljens midler som erhvervenes eller i hvert fald borgernes penge, fandt vi det egentlig nærliggende i denne forbindelse at forsøge på i højere grad at ændre forslaget således, at eksportkreditrådet blev en mere selvstændig institution med en vis status som selvejende institution, men med ansvar over for folketinget. Det kan godt være, at der er noget usædvanligt i dette, men vi foretager så tit usædvanlige ting herinde, hvis vi i øvrigt synes, de er fornuftige, og med det formål har mit parti i samarbejde med det konservative folkeparti stillet en række ændringsforslag, som jeg nu ganske kort skal gennemgå.

Jeg skal ikke bestride, at der kan være visse tekniske mangler ved vore ændringsforslag, men vi har ikke kunnet få nogen hjælp eller vejledning og har heller ikke i hvert fald i den sidste tid haft så forfærdelig megen tid hertil. Men hvis der er vilje til et samarbejde herom, er der endnu tid mellem anden og tredje behandling, og derfor vil jeg, hvis der kun er rent tekniske mangler ved ændringsforslagene, gerne henstille til regeringspartierne og den højtærede minister at være os behjælpelige med at afhjælpe de tekniske fejl.

I ændringsforslag nr. 1 til § 1 fastslår vi, at det skal være „en selvejende institution kaldet Danmarks erhvervsfond“. Vi foreslår, at det sidste stykke i samme paragraf skal udgå, nemlig bestemmelsen om, at fonden bestyres af handelsministeren. Vi mener, at eksportrådet selv må bestyre fonden.

I ændringsforslag nr. 3 til § 2 foreslår vi, at fondens kapital skal indsættes i nationalbanken og forrentes af denne. Nu hører vi, at dette mener nationalbanken er umuligt og stridende imod almindelig praksis. Det er muligt, men hovedformålet for os er at få pengene anbragt et sted og få

dem forrentet. Er der vilje til at finde frem til en anden løsning, kan vi da tale om det, men det har man ikke villet være os behjælpelig med. Vi fastslår i samme paragraf, at udgifterne til eksport- og produktivitetsfremmende foranstaltninger i henhold til kap. III skal afholdes af fondens renter. Det forekommer mig at være meget vigtigt, at det her klart siges, at ikke hele fonden kan bruges til dette formål, men kun renterne af den.

I ændringsforslag nr. 5 og nr. 8 til § 3 foreslår vi, at eksportkreditrådet nedsættes ved kgl. anordning, og at rådet selv vælger sit forretningsudvalg, dog således, at rådets formand udnævnes af kongen.

Vi foreslår endvidere § 3, stk. 6 — ændringsforslag nr. 9 — affattet således, at rådet årlig skal afgive beretning og regnskab og forelægge sit budget for det kommende år for folketingets finansudvalg, og naturligvis er det således, at eksportkreditrådet handler under ansvar for den risiko, som staten har.

I § 3, stk. 7, 1. linje — ændringsforslag nr. 10 — ændrer vi ordet „fastsætter“ til „godkender“. Det er altså efter vort forslag ikke ministeren, der fastsætter disse ting, som er nævnt i denne paragraf; efter vort forslag skal ministeren godkende de ting, som rådet forelægger ham. Det samme gælder bestemmelsen i ændringsforslag nr. 11 til § 11, den er af samme karakter.

I § 12 skriver vi i vort ændringsforslag nr. 12 foran de formål, der i øvrigt er nævnt i loven: „Efter retningslinjer fastsat af eksportkreditrådet kan der af fondens renteindtægt ydes tilskud til følgende formål:“.

§ 12, stk. 2 — ændringsforslag nr. 14 — foreslår vi affattet således: „De til administrationen af fornævnte foranstaltninger fornødne udvalg nedsættes af eksportkreditrådet efter forhandling med de interesserede erhvervsorganisationer“. For så vidt er der ikke heri nogen forskel på vort forslag og regeringens. Hvis man mener, der skal en særlig sagkundskab ind i disse udvalg for at kunne disponere efter deres formål, vil rådet også kunne tilvejebringe den samme sagkundskab.

Det er, hvad vore ændringsforslag går ud på, og som sagt, hvis der er vilje til forhandling og det kun er tekniske ting, der